

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010899
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115010899.1

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v konaní pred senátom zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Ing. Viktora Baranika a Ing. Dominika Gregušku, v trestnej veci obvineného D. P., pre pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 26.05.2016, takto

rozhodol:

obžalovaný

D. P. S. I. D. Č. Í. P. , narodený XX.XX.XXXX v Q.,
trvale bytom Q.P., K.. Z. E. XXX/XX,
toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ú. F. R. Q. Z. J. C. F. R.,

sa uznáva za vinného, že:

1./ v rámci výsluchov uskutočnených v procesnom postavení svedka a vykonaných v dňoch 21.3.2012 a 23.4.2012 v Nitre a dňa 3.5.2012 v Bratislave a taktiež v rámci dvoch rekognícií osôb podľa fotografie vykonaných dňa 21.3.2012 v Nitre, ktoré vyšetrovacie úkony boli zrealizované v trestnej veci vedenej pôvodne na Úrade boja proti organizovanej kriminalite, Prezídia Policajného zboru, odbore Západ v Trnave pod spisovou značkou PPZ-96/BOK-ZA-2012 a následne na Národnej kriminálnej agentúre Prezídia PZ, národnej protizločineckej jednotke, expozitúre Západ v Nitre pod ČVS:PPZ-418/NKA-PZ-ZA-2012 pre trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona (zákona číslo 140/1961 Zbierky v znení neskorších právnych predpisov - ďalej len „Trestného zákona č. 140/1961 Zb.“) spáchaný v časti v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., po náležitom poučení svedka v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona opakovane uviedol nepravdivé skutočnosti, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie a lživo obvinil R. E.L., L. M., S. W., Š. T. I. P. E. a to s úmyslom privodiť im trestné stíhanie a to tak, že v rámci týchto výsluchov obširne a podrobne popísal ich údajné spolčenie sa za účelom usmrtenia neb. H. Č. a v prípade výsluchu svedka zo dňa 3.5.2012 aj ich údajné postavenie a činnosť v štruktúre zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „J.“ a súčasne v rámci rekognícií vykonaných dňa 21.3.2012 označil Š. T. I. S. W. ako osoby, ktoré mali mať účasť na vražde H. Č., v dôsledku čoho bolo najmä na základe týchto vyšetrovacích úkonov dňa 22.5.2012 vznesené obvinenie R. E., L. M., S. W., Š. T. I. P. E. za trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a za trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., z časti dokonaný a z časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a následne aj vo svojich ďalších výsluchoch uskutočnených dňa 04.06.2012 v Trnave, dňa 19.03.2013 v Nitre a dňa 20.11.2013 v Leopoldove obvinený D. P. po opätovnom poučení svedka zotrval na svojich nepravdivých tvrdeniach, pričom najmä na základe ním uvádzaných vymyslených skutočností boli Š. T., na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 9.6.2012 v spojitosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3.7.2012 a R. E., na základe rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 7.2.2013, v spojitosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa

20.2.2013 vzatí do väzby, pričom obaja boli vo výkone väzby až do dňa 4.12.2013 s tým, že uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky spisovej značky VII/1 Gv 99/12-344 zo dňa 4.12.2013, právoplatným dňa 21.12.2013 bolo trestné stíhanie vedené proti obvineným R. E., L. M., S. W., Š. T. I. P. E. v časti týkajúcej sa trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny zastavené podľa § 215 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku a súčasne v časti týkajúcej sa trestného činu vraždy zastavené podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, nakoľko boli zistené nové skutočnosti z ktorých vyplynulo, že vraždu neb. H. Č. mali spáchať úplne iné osoby, pričom nebol zistený súvis medzi ich konaním a konaním osôb, ktorým bolo vznesené obvinenie na základe výpovedí svedka D. P.,

2./ v rámci výsluchu uskutočnenom v procesnom postavení svedka a vykonanom dňa 20.6.2011 v Trnave, ktorý bol zrealizovaný v trestnej veci vedenej pôvodne na Úrade boja proti organizovanej kriminalite, Prezídia Policajného zboru, odbore Západ v Trnave pod spisovou značkou ČVS: PPZ-201/BOK-ZA-2011 a následne na Národnej kriminálnej agentúre Prezídia PZ, národnej protizločineckej jednotke, expozitúre Západ v Nitre pod ČVS:PPZ-404/NKA-PZ-ZA-2012 pre trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., po náležitom poučení svedka v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona uviedol nepravdivé skutočnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a ľ živo obvinil J. J. I. R. E. s úmyslom privodiť im trestné stíhanie a to tak, že v rámci predmetného výsluchu svedka obširne a podrobne popísal ich účasť na usmrtení neb. D. P., v dôsledku čoho bolo dňa 22.8.2011 najmä na základe tejto jeho svedeckej výpovede vznesené obvinenie J. J. za trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a R. E. za trestný čin vraždy spáchanej formou účasti podľa § 10 odsek 1 písmeno c) k § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a následne aj vo svojich ďalších výsluchoch uskutočnených v Trnave v dňoch 11.10.2011 a 20.03.2012, ako aj v rámci previerky výpovede vykonanej v Topoľčanoch dňa 10.05.2012 obvinený D. P. po opätovnom poučení svedka zotrval na svojich nepravdivých tvrdeniach, pričom najmä na základe ním uvádzaných vymyslených skutočností bol J. J. uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Trnave zo dňa 25.8.2011 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 6.9.2011 vzatý do väzby a z výkonu ktorej bol prepustený až dňa 11.06.2012 s tým, že uzneseniami prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky spisovej značky VII/1 Gv 181/11-81 zo dňa 21.8.2012, právoplatným dňa 3.9.2012 a spisovej značky VII/1 Gv 181/11/1000-117 zo dňa 17.02.2014, právoplatným dňa 07.03.2014 bolo podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku trestné stíhanie vedené proti obvineným J. J. I. R. E. pre trestný čin vraždy zastavené z dôvodu, že je nepochybné, že predmetný skutok obvinení J. J. I. R. E. nespáchali,

3./ v rámci výsluchov uskutočnených v procesnom postavení svedka - poškodeného a vykonaných v dňoch 23.9.2013 a 26.9.2013 v Trnave a dňa 28.11.2013 v Ústave na výkon väzby v Leopoldove a taktiež v rámci rekonštrukcie vykonanej dňa 24.9.2013 na mieste činu na ceste medzi obcami T. I. S. a tiež v rámci rekognície osoby podľa fotografie vykonanej dňa 14.1.2014 v Ústave na výkon väzby v Leopoldove, ktoré vyšetrovacie úkony boli zrealizované v trestnej veci vedenej na Národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru, národnej protizločineckej jednotke, expozitúre Západ v Nitre pod číslom konania PPZ-854/NKA-PZ-ZA-2013 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 144 odsek 1 Trestného zákona, po náležitom poučení svedka - poškodeného v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona opakovane uviedol nepravdu, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a to tak, že v rámci uvedených vyšetrovacích úkonov obširne a podrobne popísal okolnosti za akých sa ho mali neznámi páchatelia dňa 22.9.2013 v čase okolo 22:50 hodine na ceste druhej triedy číslo 11/499 vedúcej lesným porastom z obce T. F. Z. S. v stúpaní na vrch zvaný „U. pokúsiť usmrtiť, pričom vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, v dôsledku čoho vyšetrovateľ Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ v Nitre uznesením spisovej značky PPZ-854/NKA-PZ-ZA-2013 zo dňa 12.8.2014, právoplatným dňa 23.8.2014 podľa § 215 odsek 1 písmeno a), odsek 4 Trestného poriadku rozhodol o zastavení trestného stíhania v uvedenej trestnej veci s tým, že predmetný skutok sa nestal.

t e d a :
v bode 1/:

- iného ľživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie a spôsobil takýmto činom iný obzvlášť závažný následok,

- ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas a na viacerých osobách a spôsobil týmto činom iný obzvlášť závažný dôsledok,

v bode 2/:

- iného ľživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie a spôsobil takýmto činom iný obzvlášť závažný následok,

- ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas a spôsobil týmto činom iný obzvlášť závažný dôsledok,

v bode 3/:

- ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie,

t ý m s p á c h a l :

v bode 1/:

- pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona,

- pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona,

v bode 2/:

- pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona,

- pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 3/:

- pokračovací prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože úhrnný trest odňatia slobody na deväť rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T/66/2014 z 12.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.02.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/143/2014, zo dňa 12.02.2015, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, za dostatočný.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodení:

X. S. W., narodený XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., E. XXX/XX, toho času Ú. I. Ú. A.,

X. J. J., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. W., E. T. XXXX/XX,

X. X., narodený XX.XX.XXXX v T., trvale bytom H., toho času T., sa odkazujú s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Krajskej prokuratúry v Nitre, podanej na Okresný súd Nitra dňa 07.09.2015 pod č. Kv 77/14/4400, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému D. P. (ďalej len „obžalovaný“).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2016 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutkov sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacích zločinov tak ako boli uvedené v obžalobe Krajskej prokuratúry Nitra Kv 77/14. Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutky úmyselne spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho boli tieto skutky aj správne právne kvalifikované a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a náhrade škody.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Z obsahu spisového materiálu ako aj pripojeného spisu vyplynulo, že obžalovaný bol sedemkrát súdne trestaný naposledy rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/66/2014 z 12.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave 6To/143/2014 z 12.02.2015, ktorým bol uložený obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a pokračovací zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý v súčasnosti obžalovaný aj vykonáva. Z miesta svojho bydliska ako aj z ústavu na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný

hodnotený kladne. Keďže pokračovacie zločiny a pokračovací prečin, za ktoré je obžalovaný stíhaný v tejto veci spáchal vo viacčinnom súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a pokračovacím zločinom krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, za ktoré bol odsúdený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/66/2014, boli splnené všetky zákonné predpoklady - formálne podmienky zakotvené v ustanoveniach § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Trestného zákona na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady. Napriek uvedenému konštatovaniu však súd považoval uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady vo výmere štyri roky až 13 rokov a štyri mesiace, vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti za neprimerane prísne, čo by bolo v rozpore so zásadou proporcionálnosti trestu.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania súhrnného trestu podľa ustanovení § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Trestného zákona súd teda skúmal aj to, či sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 Trestného zákona, teda či trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. V zmysle ustanovenia § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Postup podľa tohto citovaného zákonného ustanovenia v danom prípade nebol vylúčený. Opačný záver, ku ktorému by mohol viesť príliš reštriktívny výklad tohto zákonného ustanovenia, by inak znamenal nemožnosť „zmierniť neprimeranú tvrdosť zákona“ v takých prípadoch, ako je i tento, keď obžalovanému bol za obdobné trestné činy už právoplatne uložený trest v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby a s čím by bolo nevyhnutne späté nerešpektovanie jednej zo základných zásad ukladania trestu - zásady proporcionálnosti trestu, ktorá je jedným z kritérií prispievajúcich k tomu, aby bol trest uložený na základe zákona trestom spravodlivým.

V intenciách vyššie spomínaných základných zásad ukladania trestov súd nepovažoval súhrnný trest odňatia slobody, na uloženie ktorého boli splnené formálne podmienky ustanovené v § 42 odsek 1 a § 42 odsek 1 Trestného zákona, za trest, ktorý by zodpovedal požiadavkám proporcionálnosti - primeranosti a spravodlivosti trestu. Tomuto záveru nasvedčuje i skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený za použitia asperačnej zásady v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/66/2014.

Podľa názoru súdu trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/66/2014, vo výmere deväť rokov, je dostatočný - primeraný vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti, a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu obžalovaného. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Poškodení S. W. I. J. J. si nárok na náhradu škody voči obžalovanému uplatnili včas, nie však riadne, nakoľko podľa § 43 odsek 3 Trestného poriadku do skončenia vyšetrovania tento nárok nevyčíslili. Preto

ich súd v tejto veci odkázal v súlade s ustanovením § 288 odsek 1 Trestného poriadku na občianske súdne konanie.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody uplatneným poškodeným P. E. rozhodol súd tiež podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku a aj tohto poškodeného odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, pretože dokazovanie v tejto časti by presiahlo potreby trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.